

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ב

בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתוודה וכך היה אומר

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ג

מסרו למי שהיה מוליכו הכל כשרין להוליכו אלא שעשו הכהנים גדולים קבע ולא היו מניחין את ישראל להוליכו אמר רבי יוסי מעשה והוליכו ערסלא וישראל היה

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ד

וכבש עשו לו מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו טול וצא וצא מיקירי ירושלם היו מלוין אותו עד סוכה הראשונה עשר סוכות מירושלם ועד צוק תשעים ריס שבעה ומחצה לכל מיל

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ה

על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים ומלוין אותו מסוכה לסוכה חוץ מאחרונה שבהן שאינו מגיע עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ו

מה היה עושה חולק לשון של זהורית חציו קשר בסלע וחציו קשר בין שתי קרניו ודחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד שתחשך

תלמוד ירושלמי מסכת יומא פרק ו דף מג טור ג/ה"א

דחיינו ולא מת יורד אחריו וממיתו כל ימים שהיה שמעון הצדיק קיים לא היה מגיע למחצית ההר עד שנעשה איברין איברין משמת שמעון הצדיק היה בורח למדבר והסרקין אוכלים אותו

תוספתא מסכת יומא (כפורים) (ליברמן) פרק ג הלכה ג

עשר סוכות בתוך שנים עשר מילין היו דברי ר' מאיר ר' יהודה אומ' תשע סוכות בתוך עשרה מילין היו ר' יוסה או' חמש סוכות בתוך עשרה מילין היו ומערבין מזו לזו אמ' ר' יוסה בי ר' יהודה יכולני אני לעשותן שתי סוכות

תלמוד ירושלמי מסכת יומא פרק ו דף מג טור ד/ה"ג

תני עשר סוכות בתוך שנים עשר מיל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר עשר סוכות בתוך עשרה מיל ר' יוסי אומר חמש וכולן על ידי עירוב וכן אמר לי אליעזר בני יכול אני לעשותן שתיים על ידי עירוב

ויקרא פרק טז פסוק י

והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יקוק לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה

ויקרא פרק טז פסוק כ

וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי

ויקרא פרק טז פסוק כא

וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה

ויקרא פרק טז פסוק כב

ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר

ויקרא פרק טז פסוק כג

והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ו

ומאימתי מטמא בגדים משיצא חוץ לחומת ירושלם ר' שמעון אומר משעת דחייתו לצוק

תלמוד בבלי מסכת יומא דף טז עמוד ב

אימתי מטמא בגדים. תנו רבנן: המשלח מטמא בגדים, ואין השולח את המשלח מטמא בגדים. יכול משיצא חוץ לחומת עזרה - תלמוד לומר המשלח. אי המשלח - יכול עד שיגיע לצוק, תלמוד לומר המשלח - הא כיצד - משיצא חוץ לחומת ירושלים דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר עזאזל וכבס - עד שהגיע לצוק. רבי שמעון אומר והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו - זורקו בבת ראש ומטמא בגדים

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ח

אמרו לו לכהן גדול הגיע שעיר למדבר ומניין היו יודעין שהגיע שעיר למדבר דרכיות היו עושין ומניפין בסודרין ויודעין שהגיע שעיר למדבר אמר ר' יהודה והלא סימן גדול היה להם מירושלים ועד בית חדרו ג' מילין הולכין מיל וחוזרין מיל ושוהין כדי מיל ויודעין שהגיע שעיר למדבר ר' ישמעאל אומר והלא סימן אחר היה להם לשון של זהורית היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שעיר למדבר היה הלשון מלבין

תלמוד בבלי מסכת יומא דף טז עמוד ב

תניא: המדברה המדברה, במדבר - לרבות נוב וגבעון, שילה ובית עולמים

אבן עזרא ויקרא פרק טז

ו"א שהוא הר סמוך אל הר סיני, והשם צוה להוליך השעיר ולהעלותו שם עד שישמט, ואחר כן היו מוליכים אותו בבית המקדש להר אחר, והעד שאמר ויעש אהרן

משנה מסכת בבא מציעא פרק ז משנה ז

עלתה לראשי צוקין ונפלה הרי זה אונס העלה לראשי צוקין ונפלה ומתה אינו אונס

רבינו בחיי ויקרא פרק טז

וכן עוד מלת "עזאזל" כוללת לשון "עז אזל"

ספרא אחרי מות פרשה ב

לעזאזל למקום הקשה בהרים

תלמוד בבלי מסכת יומא דף טז עמוד ב

תנו רבנן: עזאזל - שיהא עז וקשה

ויקרא פרק יז פסוק ז

ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם

ישעיהו פרק יג פסוק כא

ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם

I Enoch 8:1-2

Moreover Azazyel taught men to make swords, knives, shields, breastplates, the fabrication of mirrors, and the workmanship of bracelets and ornaments, the use of paint, the beautifying of the eyebrows, the use of stones of every valuable and select kind, and of all sorts of dyes, so that the world became altered. Impiety increased; fornication multiplied; and they transgressed and corrupted all their ways

I Enoch 10:4-6

Then explain to him the consummation which is about to take place; for all the earth shall perish; the waters of a deluge shall come over the whole earth, and all things which are in it shall be destroyed. And now teach him how he may escape, and how his seed may remain in all the earth. Again the Lord said to Raphael, Bind Azazyel hand and foot; cast him into darkness; and opening the desert which is in Dudael, cast him in there

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סז עמוד ב

תנא דבי רבי ישמעאל: עזאזל - שמכפר על מעשה עוזא ועזאזל

פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק מה

אמ' סמאל לפני הב"ה רבון כל העולמים על כל אומות העולם נתת לי רשות ועל ישראל אין אתה נותן לי, אמ' לו הרי יש לך רשות עליהם ביום הכפורים אם יש להם חטא, ואם לאו אין לך רשות עליהם, לפי' נותנין לו שוחד ביום הכפורים שלא לבטל את ישראל שלא יקריבו את קרבנם, שנ' גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סז עמוד ב

תנו רבנן: את משפטי תעשו - דברים שאלמלא נכתבו דין הוא שיכתבו, ואלו הן: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, וברכת השם. ואת חקתי תשמרו - דברים שהשטן ואומות העולם משיבים עליהן, ואלו הן: אכילת חזיר, ולבישת שעטנז, וחליצת יבמה, וטהרת מצורע, ושעיר המשתלח. ושמא תאמר מעשה תוהו הם - תלמוד לומר אני ה' - אני ה' חקקתיו, ואין לך רשות להרהר בהן

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לא עמוד ב

דתניא: בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבחוץ. הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין, התקינו שיהו קושרין אותו על פתח אולם מבפנים, ועדיין היו מציצין ורואין, הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין. התקינו שיהו קושרין אותו חצוי בסלע וחצוי בין קרניו של שעיר המשתלח

משנה מסכת סוטה פרק ט משנה ט

משרבו הרוצחנין בטלה עגלה ערופה... משרבו המנאפים פסקו המים המרים

תלמוד בבלי מסכת יומא דף לט עמוד א

תנו רבנן: ארבעים שנה שמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין, מכאן ואילך - פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל. והיה לשון של זהורית מלבין, מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין. והיה נר מערבי דולק, מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה. והיה אש של מערכה מתגבר, ולא היו כהנים צריכין להביא עצים למערכה חוץ משני גזירי עצים, כדי לקיים מצות עצים. מכאן ואילך - פעמים מתגבר פעמים אין מתגבר, ולא היו כהנים נמנעין מלהביא עצים למערכה כל היום כולו. ונשתלחה ברכה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים, וכל כהן שמגיעו כזית יש אוכלו ושבע, ויש אוכלו ומותיר. מכאן ואילך נשתלחה מאירה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים

תוספתא מסכת יומא (כפורים) (ליברמן) פרק ג הלכה יז

היכן שורפין אותן בבית הדשן הגדול חוץ לירושלם לצפונה של ירושלם חוץ לשלש מחנות זקיפן של כהנים היו מעמידין סביבות המערכה מפני דחק העם כדי שלא יהו קופצין לראות ונופלין לתוך המדורה